

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXI. De ingenti odio quo Dæmones Sacramentum hoc
prosequuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

fuit: quiq; ab eodem, (nisi penes te vitium sit) maxima & anima & corpori comoda haurire potes?

Orabis pro illis qui Sacramentum hoc non ita, vt par est, venerantur: vt à Deo illuminentur, & in eo, illum, qui vitam & mortem dare potest, verè contineri agnoscant.

EXERCITIVM XXI.

De ingenti odio quo Dæmones Sacramentum hoc prosequuntur.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE pie Christiane, quam ingenti odio Dæmon in Venerabile hoc Sacramentum incensus sit: quod inde nascitur, quia in eo IESVM iuratum hostem suum, quem incessanter persequitur, quemque in Ecclesia imperare pati non potest, verè contineri nouit.

2. **C**ONSIDERA Dæmonem tam molestè ferre Sacramentum hoc à fidelibus venerari, coli, & adorari, vt etiam si mori posset, præ ira & rabie animam exhalaret: ideoque omnem lapidem moueré, vsq; ad ultimum cultum.

cultum, honorem, & apparatus, qui huic Sacramento à Christianis exhibetur, impediatur aut perturbetur.

3. EXPENDE tecum, Dæmonem vehementer odisse omnes qui sacram Communionem pie frequentant, intelligens nimirum, animas eorum caelesti hoc cibo ita roborari, ut parum aut nihil in illis artes atque molitiones suæ proficiant: ideoque spernit, illos in partem suam trahendi, deponit.

4. CONSIDERA Dæmonem iam inde à principio, totis viribus & armis suis contendisse, ut Sacramentum hoc ex Ecclesia tolleretur: quia nimirum perspicit, ab illo tanquam à perenni omnium bonorum fonte, omnes gratias & dona caelestia emanare: ac proinde in inferno singulari cum gaudio dies illa celebratur, quando ciuitas aut prouincia aliqua huic Sacramento renunciat.

5. REVOLVE tecum, Dæmonem quando prorsus tollere non potest sacrosanctam Eucharistiam, ut honorem & deuotionem S. Ecclesiae erga diuinum hoc Sacramentum quoquo modo impediatur, fideles in eiusdem Sacramenti fide tentare: sperans nimirum se hac ratione Christianos in amore ac reuerentia Sacramenti huius in-

frigi-

frigidaturum, effecturumque, ut deuotionem erga illud amittant, in mortali peccato communicent, ac demum, instar cætorum hæreticorum, illud contemnant & inhonorent.

COLLOQVIVM IN FORMA
Dialogi.

HOMO ET ANIMA.

HOM. Num consideras Anima quot artibus & molitionibus, versipellis hostis venerabilis Sacramenti fidem in cordibus nostris expugnare atque subuertere nitatur? AN. Imo verò sæpè id mecum tracto. HOM. Tot dæmonum tentamenta, non aliquem tibi scrupulum, siue dubietatem iniicient? AN. Haudquaquam, sed in huius Sacramenti veritate multò etiã amplius me confirmant. HOM. Quomodo istud? AN. Quia si credere in hoc Sacramento Christum reuerà contineri, falsum foret: Dæmon nihil contra nos moliretur, sed (uti perditionis nostræ cupidissimus est,) in hoc errore versari atq; consensescere nos permetteret: Iã vero quia totis viribus laborat, ut huius Sacramenti fidem in nobis labefactet, certũ id mihi prabet argumentũ, nihil hac fide verius esse, adeoq; quo tentationes

tationes quibus me aggreditur, maiores & frequentiores sunt, eò magis in eadem fide confirmor. H O M. Impense mihi hæc verba tua placēt: nihilominus tibi metipſi vide ut inuigiles, nec nimiti de tuis viribus confidas, quia Dæbolus, *tanquam leo rugiens, circumit quærens quem deuoret.* A N. Quærit, quia ſicuti certum eſt, canem ligatum neminem niſi qui proprius acceſſerit, mordere poſſe: ita nec ille quenquam deuorare poſteſt, niſi eum, qui ſe ſponte ipſi deuorandum offert: quia enim Dominus qui nos tutatur fideliffimus eſt, non *patiatur nos tentari ſupra id quod poſſumus*: ſed gratiam etiam dabit, ut faciamus *cum temptatione prouentum.* Verum enim uerò quia ſemel in hoc colloquium incidimus, uelim à te noſſe cauſam, cur Dæmon in nobis tentandis tam ſolicitus exiſtat: Quæ utilitas illi prouenit ex eo quod in anima fidem labefactare, eamque ſecum ad æterna gehennæ ſupplicia trahere nitatur, cum ipſe nihilominus ab iſſdem que ante patiebatur tormentis, eximã nequeat.

H O M. Magnas vires habent effrænatae & inordinatae paſſiones; ira & odij maxime. Sunt enim nonnulli, qui ut eis in quos odio incenſi ſunt, noceant, ſemetipſos in extrema ſalutis discrimina obijcere

non refugiunt. Quinetiam extitit aliquis, qui oculum sibi erui passus est, vt alter inimico suo erueretur. Quod autem in hominibus cæcæ passiones efficiunt, hoc in Dæmone facit obstinatio & peruersa voluntas. Noueris igitur, dæmones tam ægè ferre, à nobis sedes illas, è quibus ipsi exurbati fuerunt in cœlis occupari, vt si mori possent, præ indignatione ac rabie creparent. Deinde (quod eos magis adhuc cruciat) quando quidem Christum capitali odio insectantur, ideo tentant homines, vt eos ab illius fide abducant, atque in hæresim prolapsos, hostes Christi constituât, sicque novos milites, qui contra Christum pugnent, nanciscantur. *A. N.* Sic se res habet, sed velim scire, cur odio maiori Sacramentum hoc, quam cætera prosequantur. *H. O. M.* Holophernes vt Betuliam sibi subiiceret, fontem qui influebat in urbem, è quo tota ciuitas aquam accipere consueverat, incidi atque auferri iussit, ita & Diabolus, à cordibus fidelium Sacramentum hoc, è quo velur è fonte, omnes gratiæ ac dona cælestia in Ecclesiam dimanant, auferre toto conamine laborat. Addè, quod cum in hoc Sacramento memoria fiat Dominicæ Passionis, in qua superatus & profligatus fuit, propter verecundiam & confusionem.

DE SAC. EYCHARISTIAE. 141

tionem suam, æquis oculis illud intueri nequit.

ORATIO.

Dulcissime Domine IESV Christe, per victoriam quam à Demone, quando in deserto te inedia exhaustum tentare ausus fuit, retulisti, te obsecro, largire mihi gratiam, omnibus diabolicis suggestionibus fortiter resistendi: vt prius mori, quàm vaferrimo huic hosti consentire eligam.

MIRACVLA.

Quia Dæmon odium suum, quo in potentissimum hoc Sacramentum incensus est, exatiare nequit: saltem quoad potest, sceleratorum hominum opera illud exatiat, dum eos vel ad Sacramenti huius inhonationem, aut indignam, quamuis non sine diuina vindicta, sumptionem inducit. Refert *Discip serm. 46.* Hominem quendam sceleratum, nec verè de sceleribus suis contritum, neque propositum ab iisdem se abstinendi habentem, à Confessario, ne ad sacram Communionem pergeret, prohibitum fuisse. Sed ille verecundia ductus, instigante Diabolo, ad sacram

Synaxia

Synaxin nihilominus se ingessit Confessarius eum ultra nihil posset, sacrosanctum Christi corpus, his verbis ei porrexit, dicēs: *DEVS indicit inter me, & te. O rem stupendā. E vestigio homo ille corruit mortuus, & disrupta gula, consecratam Hostiam, uti deglutiuerat, integram reddidit.*

Jacob. de Vorag. in lib. *de corpore Christi*, scribit: sceminam quandam sacrosanctam Hostiam asseruisse, ut ea ad malas artes suas abuteretur: sed *DEVS* ita in eam animaduertit, ut *Dæmones* nullam ei opem ferre quiuerint. Lingua enim illius sic intumuit, ut non prius loqui potuerit, quam de peruersa intentione sua pœnituisset.

Quidam eum coram Iudice peierasset, impulsus à *Dæmone*, sine præuia confessione ad sacram Communionem accessit, sed mox à *DEO* horrendum in modum punitus est. serpens enim terribilis guttur eius inuasit & occupauit, qui posteaquam ingens sacrilegium ab eo commissum manifestasset, subiunxit etiam: illum esse correctonum & admonitionum bonarum contemptorem, atque verbi *DEI* irrisorē. Quibus dictis hominem suffocauit, qui confessum adeo teter atque grauelens effectus est, ut horrendum cuactis monstrum esse videretur.

DE SAC. EUCHARISTIAE. 143

In summa Prædic. de Eucharist. num. 36. literis proditum est. Inter duas fœminas quarum vna multarum erat diuitiarum, altera tenuis admodum cõditionis, pernitiosum exortum fuisse iurgium. Diuiti fœminæ, quia pacem cum altera se inituram pernegabat, sacra Communio denegata fuit. Quam repulsam passâ, pudore impellente redijt, seque vt ad sacram Communionem admitteretur, cum illa in gratiam rediturû, sed simulatè sponspondit. Ad sacram igitur Communionem admissa fuit, qua percepta, posteaquam ex Ecclesia discessisset, altera mulier egenâ ipsam subsecuta est, vt de concordia inita ei gratias ageret. sed opulenta illa fœmina, animum suum quem hactenus dissimulauerat, patefaciens, respondit: Putasne me pacem tecum inire velle? malim patibulo appendi, aut laqueo strangulari. Vix verba effata fuerat, cum extemplo exanimis in terram collapsa, atque in teterrimum colorem versa est: prodeunte mox è gutture disrupto, sacrosancta quam sumpserat, Eucharistia, quæ in aère miraculosè tam diu immobilis pepedit, quousque sacerdos veniens reuerenter eam super patena deposuit. Mulier indigna iudicata est, quæ in loco sacro sepeliretur.

DOCV-

DOCUMENTVM.

CAue fili, ne sis instrumentum Diaboli,
 aduersus tremendum hoc Sacramē-
 tum, quia potes quidem homines, & etiā
 Confessarios circumuenire, ac decipere,
 DEVM verò minimè: quare si Sacramen-
 tum hoc inhonoras, quando minimè puta-
 bis, diuinam senties ultionem, & perinde
 ut hi, alijq; qui sacrosancta hæc mysteria
 indignè tractauerunt, & sumpserunt, pu-
 nieris.

Orabis pro hæresum extirpatione, vt

DEVS hæreticos lumine san-
 ctæ fidei, sine quo salutem
 consequi nequeunt,
 illustrare dig-
 netur.